

ABORT Gruppen.

Det hele begyndte sådan set med en artikel i B.T. den 21.2.72 om de rædselsvækkende forhold på en bestemt abortklinik i London. Efter en del debat om det emne kom der en artikel, hvori der stod, at det overhovedet ikke var nødvendigt at rejse til England, "da vi praktisk talt har fri abort her i landet". Hermed henviste man til Mødrehjælpen i Randers, hvor bevilningsprocenten var 97. Den 8.3.72 kom der et indlæg i B.T. af overlæge Halfdan Lefevre, som skrev: "Den nuværende abortlov er hyklerisk.....indfør fri abort". Der fulgte nu en del avispolemik om abortproblemet. Først i april havde Socialistisk Kvindegruppe arrangeret et møde med Carol Lippmann fra den amerikanske kvindebevægelse. Hun fortalte bl.a. om de amerikanske kampagner for fri abort. Hun var bl.a. rejst til Europa for at medvirke til abortkampagner i flere lande. Disse kampagner skulle finde sted i ugen 1 - 7 maj 72.

Vi snakkede i abortgruppen om, hvorvidt vi også kunne nå at stable noget på benene på så kort tid. Vi blev enige om at forsøge, simpelthen også fordi vi syntes, det kunne være skønt, at en hel masse kvinder rundt om i Europa på samme tid gik rundt og lavede de samme ting. - Vi blev enige om at dele kampagnen op i fire punkter:

1. Vi ville sende breve ud til en række kendte kvinder, hvori vi bad dem fortælle om, hvorvidt de havde haft abort, legal såvel som illegal, samt om hvorvidt de gik ind for fri abort.

2.. Dernæst ville vi holde et møde, og det skulle bevidst være på den måde, at det var en række kvinder, der havde fået foretaget abort, der var hovedpersonerne. De fortalte om deres oplevelser i den anledning. Desuden var der indkaldt en række fagfolk (læger og socialrådgivere), der kunne spørge ud og give deres kommentarer til de pågældende kvinders fortællinger.

3. Vi havde en del båndoptagelser med kvinder, der fortalte om deres abortoplevelser. De skulle afspilles i Kvindehuset. Så var det meningen, at de kvinder, der havde lyst, kunne komme og høre båndene og bagefter diskutere.

4. Der skulle være en demonstration, hvor nogle kvindelige folketingsmedlemmer og nogle kvinder fra Kvindehuset talte. Nogen havde også lavet en abortsang i dagens anledning. I abortugen var der en radioudsendelse, der handlede om abort. Det var den 3.5.72 i Familiespejlet.

Hovedtanken i abortkampagnen var, at vi ville afmystificere abortbegrebet, blandt andet ved at demonstrere, at man kunne tale om abort.

Der kom sådan set ikke noget konkret ud af det hele - pludselig døde al avispolemik hen.

Den 26.4.72 havde Else Merete Ross og Inge Fischer Møller forespurgt justitsministeren, om han havde tænkt sig at stille ændringsforslag til den daværende abortlov. Han svarede imidlertid, at han ville afvente Mødrehjælpenes statistikker, der ville foreligge i efteråret 72.

--Gruppen mødtes igen til september. Vi blev da enige om at lave en rapport om gruppens arbejde, og et par stykker af os gik så småt igang med det. Der skete imidlertid det, at to kvindelige socialdemokratiske folketingsmedlemmer henvendte sig til os for at spørge, om vi i fællesskab skulle lave et eller andet i anledning af, at to nye lovforslag om fri abort var på trapperne, dels fra SF (d. 11.10.72) og fra Socialdemokratiet (d. 30.11.72).

Vi blev enige om at holde et møde, der skulle forme sig som en kommentar til lovforslagene plus kritik og forslag til forbedringer. Mødet fandt sted d. 23.11.72 i Landstingssalen på Christiansborg; det var godt besøgt, dog nok mest af tilhængere.

Nogle fra gruppen havde lavet en pjece: "Hvad sker der ved en abort". Heri beskrives de forskellige abortmetoder, og hvilke forholdsregler der skal følges. Den 28.11.72 var emnet ved et mandagsmøde i Kvindehuset "Abort". Der blev afspillet et bånd med uddrag fra mødet i Landstingssalen.

I november modtog vi en henvendelse fra D.K.S. om at være med i en demonstration for fri abort i tidsrummet mellem lovforslagets 1. og 2. behandling i Folketinget. Vi kontaktede ialt 27 provinsadresser (tilfældigt valgt fra vores kartotek) og bad dem om at henvende sig til D.K.S.'s lokale repræsentant, og så evt. sammen med dem lave en eller anden form for aktion. Af materiale vi kunne støtte med, havde vi en plakat, pjecen og en "Fri abort-avis", som gruppen havde lavet i januar-februar. Vi fik svar fra 13 i provinsen plus 4 andre, der havde hørt om sagen ad anden vej. En gruppe i Slagelse og en på Bornholm har senere henvendt sig til os, da de var igang med en aktion for fri abort. - Vi har også fået en halv snes henvendelser fra nogen, der var igang med opgaver om abortproblemer. Desuden har vi fået enkelte andre kommenterende breve. Demonstrationen fandt sted i København den 18.2.73, og blev ledet af Bjørn Selden, D.K.S. Vi havde vore egne plakater og transparenter med og delte vores pjece og avis ud. I samme tidsrum var vi ude og lave oplæg og diskutere på Enghavegårds Skole og Krabbesholm Højskole samt i Højskole Forum.

Vi sendte vores kommentarer og forslag til ændringer til lovforslaget til Folketingets retsudvalg (sendt i 50 eksempl. til Folketingets bureau!). Den 27.3.73 havde gruppen foretræde for rets-

udvalget. Da vi indtil da havde haft svært ved at få vore synspunkter frem i medierne, henvendte vi os derfor til en free-lance radiomedarbejder vi kendte, og bad hende om at hjælpe os. Hun mødte op ved retsudvalgets møde og talte med alle deputationerne. Klip herfra indgik i en radioudsendelse den 8.5.73 - "Følelser og fakta om den nye abortlov".

Lovforslaget var til 2. behandling den 22.3.73, og til 3. behandling den 24.5.73. Det blev vedtaget med 96 stemmer for, 56 imod, 17 undlod at stemme og 11 var ikke tilstede.

En kvinde, der har kontakt med radioens båndværksted har henvendt sig til os om at være med i en udsendelse, der sendes først i juli måned. Titel: "Man får et mystisk forhold til sin krop". Vi er blevet spurgt, om vi vil medvirke ved en vandrestilling til bibliotekerne.

Selv har vi planer om at lave en radioudsendelse, der skal omhandle de forsøg og erfaringer, der er gjort med nye abortmetoder. Vi har netop henvendt os til "Praktiserende Lægers Organisation" for at få dem til at medvirke ved en ny og mere omfattende pjece, idet vi har erkendt, at det kun er et begrænset antal kvinder, vi kan kontakte med vores egen pjece.

ÅBEN GRUPPE:

I øjeblikket er der 5 med i gruppen. Det er en åben gruppe, og det har den været lige siden den blev oprettet i februar 1972, som et led i forsøget på at få nogen til at komme i-og bruge Kvindehuset. Siden da har vel ca. 30 været fast med i gruppen alt ialt. Op til større arrangementer har der været mange flere med i arbejdet. Af de 5, der er med i øjeblikket har en været med fra starten, en har været med i 1½ år, og de tre sidste i ¾ år. Vi har haft en del problemer med at være en åben gruppe. Dels i forhold til nye, og i perioder osse i forhold til en del, der kom en gang eller to for at se, hvad det var - uden at ville være med. Det problem har vi ikke kunnet løse uden at lukke gruppen, og det vil vi ikke.

Med hensyn til integrering af nye: Det har for det meste været den nye, der har taget problemet op, hvis det er blevet taget op i de enkelte tilfælde. Vi har talt om, at lave en pjece om gruppen og det vi har lavet, den kunne vi så bl.a. bruge som introduktion til nye. Det har vi ikke fået gjort (men det vi skriver her, kan jo bruges). Istedet har vi hver især prøvet at være opmærksomme og åbne, og det går meget godt, selvom det er lidt op og ned.

HVAD VI HAR BESKÆFTIGET OS MED:

Man kan lave en kunstig opdeling af vores arbejde og sige, at vi udadtil har arbejdet på tre planer: 1. Officielt lovplan på at på at få fjernet den kvindenedværdigende abortlov. 2. Konkret plan - med oplysning og rådgivning dels til enkeltpersoner dels generelt. 3. Teoretisk plan. Vi har benyttet os af såvel parlamentariske som ikke-parlamentariske metoder.

LOVPLANET:

Vi har sat os ind i love, betænkninger, lovforslag, udvalgsarbejde o.s.v. Og forsøgt at påvirke lovgivningsmagten. Opinion, pression, direkte kontakt. Vi har haft et meget godt samarbejde med et par folketingsmedlemmer og retsudvalgsmedlemmer (Ruth Olsen, Inge Fischer-Møller og Helle Degn). De har givet os informationer, og vi har kunnet arbejde og udtrykke os friere end de har kunnet, fordi de er i systemet. Da det lovforslag, der nu er vedtaget, var til behandling i retsudvalget, skrev vi til dem, og fremsatte vores synspunkter - stillede krav og forslag til loven - og vi var i delegation til udvalget. Hvad vi skrev og sagde, blev bagefter af formanden for retsudvalget af-færdiget som "følelsesudbrud". De hverken hørte eller forstod et ord af hvad vi sagde. Kun gynækologernes ord blev taget for gode varer.

EKSEMPEL SUGEMETODE:

Allerede i efteråret 72 omtaltes i dagspressen en simpel sugemetode, der kan udføres ambulat af enhver praktiserende

læge. Til vores aborthøring nov. 72 omtales samme perspektivrige sugemetode, og vi skrev om den i vores brev til retsudvalget marts 73. I lovforslaget står i en paragraf, at alle abortindgreb skal udføres på statslige eller kommunale sygehuse. Efter 2. behandling af lovforslaget skriver en overlæge om sugemetoden i en kronik i Berlingske Tidende - stor opstandelse! Politikernes reaktion: Oplysningerne kom for sent. 5 min. i 12 kan loven ikke ændres.

Knud Thestrup udtaler i et interview om loven: "Der må være et retsprincip, og det offentlige må have kontrol med disse ting".

KONKRET PLAN:

Den kvinde, der vil have abort, er ude over enhver debat for eller imod. Men hun skal som regel gennem en streng oplevelse - mangel på viden og oplysninger er grund til megen usikkerhed, angst, depressioner o.s.v. De færreste får kontante oplysninger i Mødrehjælpen eller af lægerne om f.eks. indgrebets art og hele processen. En del kvinder har henvendt sig til os for at få oplysninger og råd, og det har vi så givet dem. Og vi har haft avisen, pjecen samt forskellige papirer, til at tage med hjem og studere i fred og ro. Vi har bedt alle dem, vi har været i kontakt med om bagefter at fortælle os, hvordan det gik hos Mødrehjælpen og på hospitalet, men har kun hørt fra et par stykker.

TEORETISK PLAN:

Det er kun i det sidste halve år, vi virkelig har gjort os fælles anstrengelser for at klargøre os, hvorfor vi gør det vi gør, og hvorfor vi gør det på den måde, vi gør. Og satte det hele i sammenhæng. Rigtig gang i denne debat/proces kom der, da vi skulle lave avisen, og tog på arbejds-weekend væk fra byen. Den konkrete opgave plus det, at vi havde flere dage sammen, gjorde, at vi snakkede alt igennem og kunne blive ved til en form for afklaring indtrådte. Hen ad vejen havde der hele tiden været tilløb til målsætningsdebatter, men det blev aldrig rigtigt

til noget, bl.a. vel fordi, det ikke er nok at mødes en aften om ugen, og fordi der hele tiden er forskellige deltagere og nye - og vi blev så hængende i de indledende manøvrer og kom ikke længere. Til almindelig udkokning. Meget irriterende og nedbrydende. En overgang var vi meget fikserede på loven - opfattede faktisk os selv som en fri-abort-lovgruppe. Det gør vi ikke mere. Vi er en fri-abort gruppe. Efter den nye lovs vedtagelse er vi da osse ofte blevet spurgt: "Nå, hvad skal I så lave"? som om alle problemer ang. abort er løst, fordi folketinget vedtager en lov!? Det er fundamentalt for enhver kvinde at gøre sig klart, hvad det vil sige, og hvad det indebærer at hun kan blive gravid og føde børn.

PRESSEN:

Vi har abonneret på avisudklip om abort det sidste halve år, 80 % har været imod abort i almindelighed og fri abort i særdeleshed. Vores egne erfaringer med pressen har været dårlige. På få undtagelser nær, er følgende sket: 1. vi er blevet ignoreret totalt eller 2. afvist med beklagelse eller 3. blevet taget til indtægt af en journalist og blevet brugt efter vedkommendes forgodtbefindende og i en helt anden sammenhæng.

DIVERSE:

I Kvindehusets båndarkiv kan man låne et bånd fra abort-ugen, hvor forskellige kvinder fortæller om deres aborter.

Ligeledes kan man låne bånd med klip fra aborthøringen i nov. 72 og et bånd med radioudsendelsen: "Fakta og følelser om den ny abortlov" samt et med udsendelsen: "Mån får et mystisk forhold til sin krop".

Abortavisen og -pjece fås i Kvindehusets bogcafe. Der kan man også få den ny pjece, når og hvis den bliver færdig. I Bogcafeen kan man osse se det, vi skrev til retsudvalget + diverse andre papirer (et med argumenter til brug ved henvendelse i Mødrehjælpen, et med vejledning ved abortrejser til England), et med resumé over diverse antikonceptionelle midler.

Abortgruppen holder møde hver torsdag kl. 20 i Kvindehuset.

Kontakter:

Bente Arnoldus tlf. (Ø1)113318
Rømersgade 21, III, tv. 1362 K

Tove Gottlieb tlf. (Ø1) 603132
Frederikssundvej 123 D, I, 2700 Brh.

Zita Due tlf. (Ø1) Am 9514
Amagergade 1, 2300 Kh. S

Vi har fået penge fra Rødstrømpkassen, Plumfonden, Kontaktcentrets personalefond, + fra medvirken i radio og "foredrag". Lov om svangerskabsafbrydelse har nr. 114, og kan købes hos Schultz, Møntergade 19, 1116 Kh. K. tlf. (Ø1)141195.

Der kan abonneres på avisudklip hos "Avisudklip", Østergade 57, 1100 Kh. K. Tlf. (Ø1)Byen 8730.

Radioens båndarkiv. Tlf. (Ø1) 214647.

Er der nogen, der er interesserede i at lave KVINDEBEVIDSTE BØRNEBØGER eller SKOLEBØGER. Henvendelse: Suzanne 03-333054

Pædagog søges til kollektivt ledet vuggestue 8.30 til 16.30. Røde Ko, Købmandsgade 47,3. Tlf. 01-146430.

Billedet er fra kvindebevægelsens barnevognsaktion 1. maj i år. Vi murede en cementslidske ved nedgangen til Nørreport Station på 20 minutter. Så let kan det gøres. Derfor stillede vi spørgsmålet: Hvorfor er der ikke slidsker til barnevogne på samtlige stationer ? 